

Expunere de motive

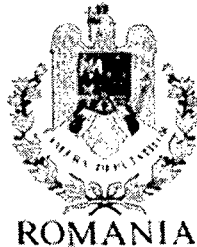
Izvorâte din experiență și înțelepciune de viață, din bucurie sau durere, din năzuințele și dorurile românului, din setea de liniște sau din dragostea pentru frumos, elementele de cultură și tradițiile populare transmit valori și creează punți de legătură între generații.

Tradițiile, obiceiurile, portul popular și folclorul sunt comori inestimabile, care definesc un popor, făcându-l unic, statornic și nemuritor. Importanța cunoașterii valorilor identitare capitale, la nivel individual, comunitar și național, este fundamentală pentru înțelegerea și consacarea locului lor în lume, deoarece *„Nimic nu pare a fi mai important pentru un individ sau pentru o etnie, decât să ia cunoștință de sine, cât mai exact, și pe acest temel să-și asigure o integrare cât mai armonioasă în lume”* (Alexandru Zub, istoric, membru corespondent al Academiei Române).

În anul 1937 apărea, la Paris, o carte a istoricului medievist Ferdinand Lot, profesor la Sorbona al lui Gheorghe Brătianu, care numea, pentru întâia oară, poporul român „o enigmă și un miracol istoric”, temeiurile atribuirii acestui epitet coplesitor fiindu-i proeminenta și fertila sa etnogeneză antică (daco-romană), dar mai ales durabila, admirabila și incredibila continuitate istorică milenară (pe tot timpul mileniului devastator al migrației popoarelor asiatice, sec. III-XIII), exprimată inegalabil prin aforismul popular de sorginte latină vulgară: *„Am gustat aici ca viermele în hrean”*

Cea mai importantă trăsătură a mecanismului Tradiției („îndătinarea noastră din moși-strămoși”), devenită în timp brand-ul cel mai reprezentativ al culturii populare românești (insuficient pus în valoare de studiile de istorie culturală, cu excepția celor de istorie a religiilor, prin Mircea Eliade), este aceea a „dobândirii moștenirii culturale directe”, constând în transmiterea nemijlocită, prin mecanismul inefabil al „datinilor/tradițiilor”, la nivelul sistemului cultural al oralității, al cărui rezultat final a fost formarea unui patrimoniu cultural spiritual/ imaterial de o bogăție și diversitate impresionantă astăzi, și reprezentând o valoare absolută, recunoscută și inserată în cadrul patrimoniului cultural universal.

Fiecare element al culturii românești reprezintă o moștenire a poporului nostru care trebuie transmisă și generațiilor viitoare.

Valorile culturale ale României sunt păstrate cu sfințenie mai ales la nivel local, mediul rural fiind însă cel care încă reușește să conserve elementele populare și tradițiile transmise.

Autenticitatea traiului la țară derivă din dorința oamenilor din mediul rural de a păstra și a transmite mai departe reguli și obiceiuri din moși-strămoși către generațiile tinere.

Satul tradițional românesc a trecut peste perioade istorice dificile, printre care se numără și comunismul, în care identitatea rurală și multe dintre meseriile tradiționale dispăruseră aproape total.

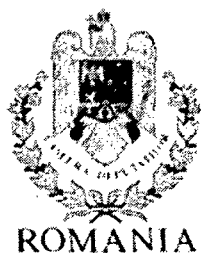
Chiar dacă migrația de la sat la oraș a avut consecințe negative asupra culturii rurale românești, în multe dintre regiunile istorice ale țării au existat familii care încearcă și astăzi să mențină activitățile tipic rurale, cum sunt țesutul, cioplitul, munca la câmp, dar și ritualuri și sărbători cu o semnificație profundă pentru cei care au crescut în acest spirit și pentru cei care îl descoperă și sunt încântați de frumusețea moștenirilor culturale românești.

Identitatea românească poate să rămână vie numai prin conservarea moștenirilor culturale.

Pe lângă creațiile populare (doine, balade, basme și legende, proverbe și zicători sau poezii), cultura tradițională românească mai cuprinde și arta meșteșugărească, cea care presupune ceramica, obiectele din lemn, țesăturile, broderiile și, nu în ultimul rând, bucătăria tipic românească, atât de mult apreciată de fiecare turist care ne trece granița.

De-a lungul timpului, redescoperirea tradițiilor culturale românești a determinat păstrarea și valorificarea acestora prin punerea în scenă, re consolidări arhitecturale, purtarea straielor populare, arta populară și culinară, promovarea acestora în mass-media națională și locală și prin organizarea diferitelor evenimente care au reunit comunitățile interesate de moștenirile culturale și au atras atenția și altor categorii de public asupra importanței păstrării culturii românești.

Folclorul românesc poate fi conservat, în primul rând, prin cultivarea unui sentiment de respect și apartenență, conștientizarea valorii pe care o are cultura tradițională în identitatea neamului românesc și educarea în acest spirit a copiilor din familia românească, dar și prin intermediul liderilor, al persoanelor publice, al diferitelor organizații neguvernamentale sau al administrațiilor publice.

Cunoscând importanța cunoașterii tradițiilor și culturii românești, precum și a consecințelor în cazul necunoașterii, consecințe care ne conduc cu rapiditate spre pierderea identității naționale, trebuie găsite soluții prin care generațiile tinere ale țării noastre să învețe despre acestea astfel încât, la rândul lor să le transmită mai departe copiilor lor.

Observând că anumite direcții trasate de către Uniunea Europeană, au ca efect suprimarea și pierderea identității fiecărui stat, este necesar ca autoritățile competente să ia toate măsurile care se impun, în așa fel încât tradiția și cultura să dăinuie indiferent de schimbările cu care poporul român se confruntă.

Având în vedere această situație îngrijorătoare regăsită în rândul majorității tinerilor, pentru care tradiția și cultura românească au devenit o necunoscută, considerăm că este imperios necesar ca în programa școlară să fie introdusă o materie în care elevii să învețe despre tradițiile și cultura românească.

Școala fiind unul dintre pilonii de bază pentru copii, care asigură educarea și formarea acestora, trebuie să asigure, prin intermediul cadrelor didactice, cunoașterea tradițiilor și culturii românești, acest lucru fiind posibil, în opinia noastră doar prin instituirea unei ore cu specific Cultura și tradiții românești și introducerea acesteia în trunchiul comun din programa școlară.

Elevii sunt în cea mai importantă etapă de asimilare și formare din viața lor și este important ca instituțiile culturale și de educație să le furnizeze suficiente informații care să-i ajute să își dezvolte potențialul creativ și să-și formeze practici sociale active care pot reprezenta baza pentru o dezvoltare comunitară sănătoasă.

Studiul făcut de Barometrul cultural arată percepția oamenilor cu privire la rolul școlii și la rolul instituțiilor culturale. De exemplu, 70% cred că școala ar trebui să facă mai multe activități culturale, 65% cred că participarea tinerilor la activități culturale este la fel de importantă ca participarea la orele de școală.

Transformarea societății într-o societate de consum și schimbările demografice fac ca obiceiurile să se piardă ori să nu se mai practice. O parte însemnată din obiceiurile tradiționale românești le mai putem întâlni doar în spectacole sau festivități.

Populația trece printr-o emancipare, care îndepărtează copii și adulții de tradițiile și cultura românească, situație care ne duce către marginea prăpastiei, semnificând pierderea identității și patrimoniului tradițional românesc.

În mod paradoxal, interesul pentru astfel de creații populare se manifestă doar din partea străinilor care sunt mult mai atenți la estetica tradițională. Pentru români, cei care au dat viață unor astfel de obiecte artizanale, împletitul în cânepă de exemplu, a rămas doar un meșteșug uitat și rămas în istorie.

Uitarea tradițiilor este mai gravă decât uitarea istoriei, întrucât istoria nu are nici vechimea, nici profunzimea care izvorăște din tradiție. Istoria ține de lumesc și de raportul cu ceilalți.

Dincolo însă de rolul ei de protejare a identității, tradiția prin caracteristicile sale emană binele, adevărul și frumosul, și poate cea mai importantă trăsătură expusă de către aceasta, este aceea a virtuților clasice fără de care existența noastră nu mai denotă umanitate.

Tradiția este așadar, chiar mai mult decât o seamă de virtuți, este calea prin care poporul nostru redescoperă demnitatea, prin care își evidențiază valoarea și prin care își păstrează mândria.

Un popor precum al nostru, care posedă o astfel de comoară, trebuie să învețe să nu fie umil și aplecat, indiferent de dorința și scopul altor țări. Tocmai de aceea este nevoie ca elevii să învețe despre tradiții, ca poporul român să se poziționeze pe locul care îi se cuvine și care nu este mai prejos decât cel al altor popoare. Tradițiile sunt foarte importante atât pentru dezvoltarea armonioasă a elevului cât și pentru întărirea legăturilor cu ceilalți membri ai societății, în viața sa de adult.

"Sunteți, domnilor, reprezentanții unui popor care este mândru și poate fi mândru de trecutul său, și care trebuie să aibă mare încredere în viitorul său. Nu scădeți rolul pe care el trebuie să-l aibă în lume; fiți cât de modești pentru persoana dumneavoastră, dar nu fiți modești pentru poporul pe care-l reprezentați". Aceste vorbe aparțin lui Ion C. Brătianu, omul care a jucat un rol decisiv în formarea și modernizarea României Mari.

".... nu cultura populară și nici portul popular au nevoie de ajutorul înviorător al tehnicii vremilor noi, ci oamenii tehnicii noi au nevoie într-un anume fel de cultura populară" (Elena Secoșan și Paul Petrescu, Portul popular de sărbătoare din România)

Sistemul de învățământ, în general vorbind, este gândit din unghiul profesorului, nu din cel al elevului, sau al studentului. Fiecare profesor transmite mai departe ceea ce știe și ce consideră, nu ceea ce ar trebui să cunoască elevii, ca

aceștia să poată să își facă o idee asupra realității, astfel încât să aibă șansa la o viață mai bună în lumea de astăzi.

Copiii sunt ca o foaie de hârtie albă, goală! Depinde ce scriem pe ea! Trebuie să fim conștienți de faptul că, dacă sunt scrise prostii și lucruri neinteresante, vântul ia hârtia.

Pentru aceste considerente, supunem atenției distinșilor colegi parlamentari, prezenta propunere legislativă, care are ca unic scop, conservarea valorilor și tradițiilor poporului român, prin includerea în programa școlară a materiei "Ora de Cultura și Tradiții Românești". În acest mod, ne-am îndeplini obligația față de antecesorii de a acorda posibilitatea tinerei generații să descopere, aprofundeze și asimileze valorile culturale românești.

INIȚIATORI:

1. DEPUTAT GEORGE – NICOLAE SIMION

2. DEPUTAT DUMITRU FLUCUS

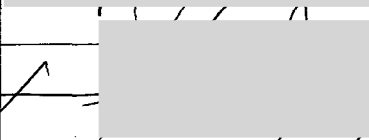

LISTA

Susținătorilor propunerii legislative - „Lege pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011”

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1	SIMION GEORGE - NICOLAE	A.U.R.	
2	DUMITRU FLUCUȘ	AUR	
3	ANDRUSCĂRE ANTONIO	A.U.R.	
4	DUMITRINA MITREA	AUR	
5	STOICA CIPRIAN - TITI	A.U.R.	
6	AGATRINETA DORZ	A.U.R.	
7	Enachi Raisa	AUR	
8	Ivăneta Cristian	AUR	
9	Mihăițanu Mihail	AUR	
10	Badu Georgel	AUR	
11	Focsa Dumbru Violet	AUR	
12	SERBAN CIAMINA	AUR	
13	COLESA IULIA LINA	AUR	
14	Iucian Florin Teșcașu	AUR	
15	Grădinaru Radu	AUR	

LISTA

Susținătorilor propunerii legislative - „Lege pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011”

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura	
16	TANASA DAN	AUR		
17	ALEXANDRU ADRIAN GEORGE	ACR		
18	XIAGY VASILE	AUR		
19	DARIUS POP	AUR		
20	Luciu Sebastian	AUR		
21	Scripnic Adrian	ACR		
22	DUMITRY FLORIN	AUR		
23	BAKABASCIV CALIN	ACR		
24	Voloșan Bogdan	ACR		
25	VITUS PAUNESCU	AUR		
25	DAMUREANU RINGO	AUR		

